

Så tröga ni är till att tro på allt som profeterna har sagt! Fattar ni ingenting!

- Ni kanske tror att jag har blivit galen. Börja en predikan med att anklaga all er som lyssnar för att vara trögfattade.

Nu har det allt gått för långt!!! Men kära vänner, dessa ord kommer faktiskt inte från mig utan från Jesus som vi ska se i dagens text i Lukas 24:25 där han säger: **så tröga ni är i tanke och hjärta till att tro på allt som profeterna har sagt!**

- Och ska vi vara ärliga så är vi nog mer tröga än vi vill medge. Så var fallet för mig.

I tonåren så gick jag igenom en troskris där jag började ifrågasätta Bibelns trovärdighet.

- Du kanske just nu befinner dig, där jag befann mig där tvivlen knackar på din dörr.

Kanske det är något i Bibeln som du inte förstår eller inte får att gå ihop, kanske du just nu går igenom ditt livs kris eller en nära anhörig eller vän får gå igenom något mycket svårt.

- Kanske Gud inte har svarat på dina böner på det sätt som du vill och du vill ropa ut: "Gud var är du?" Skälen till tvivel kan vara många.

Idag så ska vi få möta två tvivlare som verkligen var tröga i tanke och hjärta till att tro på att Jesus verkligen hade uppstått.

- Och där i deras tvivel och grubblerier så möter den uppståndne Jesus dom på ett sätt som dom aldrig hade kunnat drömma om.

Och i denna predikan så är min bön att den uppståndne Jesus precis som han mötte dessa två tvivlare också ska möta dig precis där du befinner dig just nu.

- Vänligen gå med mig till Lukas 24:13-35 som ni hittar på sidan 818 i dom gröna Biblarna.

13 Samma dag var två av dem på väg till en by som heter Emmaus och ligger drygt en mil från Jerusalem.

14 De gick och samtalande med varandra om allt som hade hänt.

15 Medan de samtalande och diskuterade närmade sig Jesus själv och vandrade med dem.

16 Men deras ögon var slutna så att de inte kände igen honom.

17 Han frågade dem: "Vad är det ni går och samtalar med varandra om?" Då stannade de och såg bedrövade ut.

18 Och den ene som hette Kleopas sade till honom: "Är du den ende som har besökt Jerusalem och inte vet vad som hänt de här dagarna?"

19 Han frågade dem: "Vad då?" De svarade: "Detta med Jesus från Nasaret. Han var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket.

20 Våra överstepräster och rådsherrar utlämnade honom till en dödsdom och korsfäste honom.

21 Men vi hade hoppats att han var den som skulle frälsa Israel.

Förutom allt detta är det nu den tredje dagen sedan det hände,

22 och dessutom har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De gick till graven tidigt på morgonen

23 men fann inte hans kropp. De kom och berättade att de hade sett en syn med änglar som sade att han lever.

24 Då gick några av de våra till graven, och de fann att det var som kvinnorna hade sagt. Men honom själv såg de inte."

25 Då sade han till dem: "Så tröga ni är i tanke och hjärta till att tro på allt som profeterna har sagt!

26 Måste inte Messias lida det här för att sedan gå in i sin härlighet?"

27 Och han började med Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad det stod om honom i alla Skrifterna.

28 De närmade sig byn dit de var på väg, och han verkade vilja gå vidare.

29 Men de bad honom ivrigt: "Stanna kvar hos oss! Det är snart kväll och dagen går mot sitt slut." Då gick han in och stannade hos dem.

30 Och när han låg till bords med dem tog han brödet, tackade Gud, bröt det och gav åt dem.

31 Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn.

32 De sade till varandra: "Brann inte våra hjärtan i oss när han talade med oss på vägen, när han öppnade Skrifterna för oss?"

33 De bröt upp i samma stund och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och de andra lärjungarna samlade.

34 Dessa sade: "Herren har verkligen uppstått, och han har visat sig för Simon!"

35 Och själva berättade de vad som hade hänt på vägen och hur han hade låtit dem känna igen honom vid brödsbrytelsen.

[Bön]

- Kära bröder & systrar, vi har nu tagit oss igenom nästan hela Lukasevangeliet. Kvar så återstår nu bara denna och en predikan till och sen så är vi färdiga med hela boken.

Denna bok som var skriven för att vi ska veta hur tillförlitliga dessa ord om Jesus är (1:4).

- Lukasevangeliet är som en lång vandring där vi steg för steg får se vem Jesus är och där Lukas gång på gång vädjar till oss att ta ställning till hur vi ska förhålla oss till Jesus.

Kap 9-19 är faktiskt en tematisk vandring på väg till Jerusalem, händelsernas centrum som inte bara är en geografisk höjdpunkt utan också bokens höjdpunkt.

- Det var här Jesus, Messias skulle slutföra sitt uppdrag att dö och uppstå för att vi ska kunna bli räddade in i hans rike.

Vi har fått följa Jesus i Getsemane där han bad och svettades blod, vi har fått följa hans rättegångar, död och begravning.

- Och här i kap 24 så har vi tre händelser som lyfter fram hans uppståndelse.

Förra gången så fick vi möta kvinnorna vid graven som av änglarna blir påmind om Jesu egna ord att han skulle bli utlämnad, korsfäst och på tredje dagen uppstå och vi såg på vikten av att komma ihåg Jesu ord.

- I textavsnittet för idag och till viss del i nästa textavsnitt så ligger betoningen på att komma ihåg vad Skriften säger om Jesus och hans uppståndelse.

Idag så lämnar vi för en stund Jerusalem, bokens höjdpunkt där vi får följa två lärjungar som inte bara bokstavligen går bort från Jerusalem ner i dalen, utan också i deras tvivel är på väg ner i mörkrets dal.

- Men där i deras mörker så får dom möta Jesus.

Bara så ni ser hur fantastiskt den HA har inspirerat Lukas när han skrev detta låt mig lägga upp denna bild som följer ett vackert kiastiskt mönster.

- A Går bort från Jerusalem (24:13–14)
- B Ögon stängda (24:15–17)
- C Förklaring utan förståelse (24:18–24)
- D **Messias lidande och härlighet** (24:25–26)
- C' Förklaring med förståelse (24:27)
- B' Ögon öppnade (24:28–32)
- A' Återvänder till Jerusalem (24:33–35)

I centrum på allt detta som är centrum på Lukasevangeliet så hamnar Messias lidande och härlighet.

- Låt oss nu dyka in i texten och se vad den har att säga just dig och mig där vi befinner oss.

Jag vill att ni ska lägga märke till tre punkter som alla bygger på vers 25: **Så tröga ni är i tanke och hjärta till att tro på allt som profeterna har sagt!**

- För det första så ska vi nu i vers 13-24 se på **så tröga ni är...** Precis som mig så var dom trögfattade.

Här så har vi två lärjungar som i sin sorg, förtvivlan och frustration på tredje dagen efter Jesu död är på väg bort från Jerusalem till Emmaus som ligger ungefär en mil bort, ungefär som här ifrån in till centrala Göteborg.

Här så går dom och samtalar och diskuterar om vad som hänt.

- Och vad är det som händer? Vem är det som går ifatt dom? Jo, huvudpersonen i allt som har hänt, Jesus själv som börjar vandra med dom.

Ok, dom ser att det är Jesus, blir överväldigade av glädje och sen lever dom lyckliga i alla sina dagar.

- Iaha! Nä, det är inte vad som står, utan istället så kommer dom chockerande orden.

Men deras ögon var slutna så att de inte kände igen honom. Ordet som här översätts med var slutna betyder också hindrades eller att hållas tillbaka.

- Va, hindrades deras ögon från att känna igen Jesus? Varför då? Genom gudomligt ingripande så hindrades dom från att känna igen Jesus. Varför då?

Vi kommer tillbaks till detta senare när det står att deras ögon öppnades.

- Vad är det då som händer här? Jesus frågar dom vad dom går och pratar om?

Normalt när man går och samtalar så går man på och pratar, men här så stannar dom bedrövade till och får en chock.

Kleopas svarar Jesus utan att veta vem han är: **"Är du den ende som har besökt Jerusalem och inte vet vad som hänt de här dagarna?"**

- I en stad som Jerusalem så skulle alla känt till om det blev en offentlig avrättning. Lägg till ovanpå detta att det övernaturligt blev totalt mörker under 3 timmar och jordbävning.

Förhänget i templet brast itu, bara detta skulle varit förstasidsnyheter om man hade haft tidningar på den här tiden.

- Men inte bara det döda människor kom ut ur sina gravar och visade sig (Matt 27:53) och Jesus som människor antingen älskade eller hatade hade just blivit brutalt avrättad. Vem kunde undgå att lägga märke till allt detta om dom besökt Jerusalem?

Klepoas blir chockad och i princip säger: Hur trög är du egentligen. Här så än en gång uppenbarar Lukas ironi.

- Jesus, mannen i händelsernas centrum står framför dom. Han är inte trög, utan det är dom själva som är tröga i tanke och hjärta. Dom fattar ingenting.

Men Jesus han säger inte, att han är Jesus. Varför gör han inte det? Istället så frågar han dom: "Vad då?" Vad är det som har hänt.

- Vet du inte Jesus? Jo, givetvis, men varför frågar han då? Jo, han möter dom där dom är.

Vilket exempel för oss. Jak 1:19 säger att en människa ska vara snar till att höra och sen till att tala.

- Jesus lyssnar in var dom befinner sig innan han bemöter dom. Vad är det dom förstår och inte förstår och på detta sätt bör också vi vara när vi möter människor i deras tvivel och när vi evangeliserar.

När vi evangeliserar, lyssnar vi först som Jesus in var människor befinner sig och vad dom förstår innan vi talar till dom eller vill vi bara göra vår röst hörd?

- Detta stycke är också ironiskt för oss som läsare för vi vet ju hela tiden att det är Jesus som går och samtalar med dom.

Kleopas förklarar att det dom samtalar om är Jesus från Nasaret som var en profet, mäktig i ord och gärning och allt detta har vi sett i Lukasevangeliet.

Överstepräster och rådsherrarna utlämnade honom till en dödsdom och korsfäste honom och vi hade hoppats på att han skulle frälsa eller ordagrant återlösa Israel.

- Judarna under den här tiden gick och väntade på att Gud skulle sända Messias för att befria dom från sina fiender.

Dom hade hoppats på att Jesus var den som skulle kasta ut romarna och regera som kung.

- Men dom såg inte att han kom för att andligen befria dom och nu så var allt deras hopp krossat.

I all sin desperation så säger Kleopas i v.21 Förutom allt detta är det nu den tredje dagen sedan det hände.

- För honom så var nu allt hopp ute, det var kört, men för oss som läsare så uppenbaras ironin att Jesus ju sagt att han skulle uppstå på tredje dagen.

22 och dessutom har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De gick till graven tidigt på morgonen

23 men fann inte hans kropp. De kom och berättade att de hade sett en syn med änglar som sade att han lever.

- Wow tänker vi när vi hör detta. Vad fantastiskt, men i v. 11 så hade lärjungarna tyckt att kvinnornas ord var tomt prat och trodde inte på dom.

Till och med hade några av lärjungarna gått till graven, sett att den var tom, men Jesus såg dom inte.

- Kleopas och hans vän var bedrövade och fulla av tvivel och så hade dom träffat den här mannen som dom tyckte var helt trögfattad och helt ute och "cyklade".

Hur kunde han undgått att höra om allt detta? Och ska vi vara ärliga och uppriktiga som psalmisterna i psaltaren så är det ofta så här som vi uppfattar Gud även om vi inte säger det.

- Vi ser honom som trögfattad. Gud var är du, lägger du inte märke till vad som sker? Ser du inte vad jag får gå igenom?

Men det fantastiska här är att Jesus identifierade sig med dom, han till och med gick bort från Jerusalem för att möta dom i deras tvivel där dom befann sig för att dom skulle förstå att han var uppstånden.

- Du kanske känner dig som Emmausvandrarerna, du kanske känner dig som den som Gud glömt.

Men Jesus är där. Han har inte lämnat dig. Han går med dig i dom svårigheter du befinner dig i. Ingenting sker av en slump, han är där för dig och han vill att du ska se honom, den uppståndne.

- Vi har nu för det första sett hur **tröga dom var**, vilket vi så ofta är. För det andra så ska vi i vers 25-26 se hur tröga dom var i tanke och hjärta **till att tro**

Så vår andra punkt är **till att tro**. Vad var det då dom skulle tro? Jo, allt som profeterna har sagt.

- Jesus säger: "**Måste inte Messias lida det här för att sedan gå in i sin härlighet?**"

Det var detta dom inte förstod. Dom väntade på att Messias, kungen skulle gå in i sin härlighet och regera som kung.

- Men detta utan lidande, död och uppståndelse, själva kärnan i evangeliet.

Det är detta kära vänner som vi måste tro för att bli räddade. Utan Jesu död och uppståndelse så igen räddning, ingen härlighet.

- Det är det här som skiljer kristendomen från alla andra religioner. Varför måste Jesus då lida för att sedan gå in i sin härlighet?

Självaste grunden till varför han var tvungen att komma till denna jord stavas: S-Y-N-D, synd.

- Detta hemska ord om hur vi och vår värld har blivit förstörd. Dom första människorna, Adam & Eva valde att göra uppror mot Gud.

Dom ville vara sina egna kungar och styra sina egna liv. Dom bröt mot det enda bud dom fått och åt av den förbjudna frukten.

- Och på grund av att Gud är helig och rättfärdig så måste han straffa dom för deras uppror och synd.

Bibeln lär oss att syndens lön är döden (Rom 6:23). Precis som dom så har vi alla gått våra egna vägar och syndat mot Gud och därmed så förtjänar vi hans straff.

- Bort från hans ansikte för all evighet i helvetet. Mänskligheten är i ett hopplöst tillstånd på väg bort till evigt mörker.

Men det var därför som Jesus här säger som Messias måste lida för att sedan gå in i sin härlighet.

- För att kunna rädda oss så var det nödvändigt att Gud själv blev människa.

Kungen som var utan synd bytte plats med syndiga människor. Han den oskyldige blev straffad för att vi dom skyldiga ska kunna gå fria.

- Han genomled den död som vi förtjänar att dö och uppstod till härlighet.

Själva beviset för att Gud Fadern godtog Jesu betalning för våra synder var att han uppstod för våra synder.

- Genom sin uppståndelse så blev han bevisad vara Herre och Kung. Du kanske känner dig övergiven av Gud.

Men just Jesu död och uppståndelse är beviset för att han inte har övergivit dig. I själva verket så blev Jesus när han hängde på korset övergiven av Fadern för att vi inte ska bli övergivna.

- Och hans uppståndelse bekräftar att Jesu död nu har öppnat vägen för oss in i Guds rike.

Vad vi bara behöver göra här i texten är att tro. Att vi vänder oss bort från vår egen väg och tror på allt som profeterna har sagt.

- Att vi verkligen tror att Jesus är Messas kungen. Att vi tror att han är Gud som blev människa. Att vi tror att han dog och uppstod för oss och att vi i tro och förströstan överlämnar våra liv till honom som vår gode Kung.

Tror du på honom? Tror du att han är den han är? Jesus han kom och möte dom tvivlande lärjungarna där dom var.

- Och vet du vad min vän, han möter också dig och mig där vi är. Vi har något som dom inte hade.

Vi har fått hela Bibeln och alla dom fyra evangelierna där vi får möta Jesus som Guds kung och frälsare.

- Jag skulle vilja uppmuntra dig där du är. Kanske du ännu inte är kristen eller kanske du går igenom tvivel likt Emmaus vandrarna.

Det vi behöver veta om Jesus har han gett oss i Bibeln. Varför inte ta och läsa ett av evangelierna och möta honom för den han är.

- Be till honom: "Jesus uppenbara för mig den du är. Låt mig få möta dig i min otro, möt mig i min tvivel."

Jesus kommer inte göra dig besviken. Till dig som kristen så skulle jag vilja vädja till dig. Bibeln beskriver oss med ett bildspråk som Kristi kropp här på jorden.

- Just du och jag har en uppgift att möta människor där dom är och att peka dom till huvudet. Den uppståndne Jesus.

Ser du människor i deras otro, ser du människor i deras tvivel och pekar du dom med Guds ord till den uppståndne Jesus.

- Varför inte börja läsa något av evangelierna med en ickekristen vän eller någon som tvivlar eller går igenom något svårt.

Varför inte hjälpa dom att se varför Messias måste lida för att sedan gå in i sin härlighet.

- Vi har nu sett på dom två första av våra tre punkter. För det första **så tröga ni är** och för det andra **till att tro** och låt oss nu för det tredje se på **allt som profeterna har sagt**

Här så kommer vi att få själva skälet till varför Gud hindrade dom i början från att se att det var den uppståndne Jesus som dom mötte.

- Nu så kommer vi till det som kanske vore varje predikants dröm att få vara med om där Jesus tar dessa två lärjungar med på en vandring genom GT för att visa allt som profeterna har sagt om honom.

Varför Messias måste lida det här för att gå in i sin härlighet.

- När vi får var med Jesus i hans rike skulle jag älska om det så var möjligt att få denna scen uppspelad för mig när han i v. 27 började med Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad det stod om honom i alla Skrifterna.

Tänk om man hade fått vara med när Jesus gjorde detta. Jag hävdar inte på långa vägar att jag kan göra detta som Jesus gjorde det, men låt mig

bara vissa på några skriftställen som pekar på att Jesus för det första måste lida och sen för det andra gå in i härlighet vilket inkluderar hans uppståndelse.

- Här så finns det hur mycket som helst att säga. En vän till mig predikade över 60 predikningar om Jesus i GT.

Låt oss nu bara se på några ställen i GT som talar om hur Jesus måste lida och hur han ska gå in i sin härlighet och låt oss komma tillbaks och adressera detta i en hel predikan, även om vi skulle kunna ha hundra predikningar.

- För det första, Messias måste lida. Redan från början i Bibeln så ser vi hur Adam och Eva gett efter för ormens, Satans frestelse och syndade och gjorde uppror mot Gud genom att äta av den förbjudna frukten.

Och med en gång samma kapitel, i 1 Mos 3:15 så får vi det första löftet om Messias som har kallats protoevangeliet om hur kvinnans säd, alltså Jesus ska söndertrampa ormens huvud.

- Det var det som Jesus gjorde på korset. Genom GT så finns massa profetior som talar direkt om Jesus, men vi har också fullt med skuggor som pekar fram på Jesus som i 2 Mos 12 med påskalammet.

Här så när Guds folk var slavar i Egypten så offrade varje familj ett lamm och beströk dess blod på dörrposten av deras hem och när Gud såg blodet så gick han i sin vrede förbi.

- NT talar flera gånger om hur Jesus har blivit som vårt påskalamm som led i vårt ställe för att rädda oss till Gud.

I 3 Mos så gick översteprästen en gång om året in i det allra heligaste för att bestänka blod på nådastolen för att täcka över folkets synd för ett år och sen så fick man göra om detta år efter år.

- Men Jesus som den högsta översteprästen och det slutliga offret som Hebreerbrevet gång på gång kommer tillbaks till har en gång för alla gått in i det allra heligaste och offrat sig själv till förlåtelse för våra synder.

Vi kan se många sådan här skuggor som pekar fram på Jesu lidande, men låt oss lämna det till nästa gång och se på några direkta profetior.

- I Psalm 22 så skriver David utifrån hans egen situation 1000år innan Jesus en profetisk psalm som i detalj beskriver korsfästelsen.

Läs gärna den hemma och förundras över hur David genom den HA:s inspiration i detalj beskrev korsfästelsen.

- Den mest detaljerade beskrivningen vad Jesu lidande och död innebar får vi i Jes 53 som vi kommer gå igenom på långfredagen.

Denna profetia som Jesaja profeterade ca 700 år innan det ägde rum.

Låt mig bara läsa för er:

4Men det var våra sjukdomar han bar,

våra smärtor tog han på sig,

medan vi höll honom för att vara hemsökt,

slagen av Gud och pinad.

5Han var genomborrad för våra överträdelsers skull,

slagen för våra missgärningars skull.

Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid,

och genom hans sår är vi helade.

6Vi gick alla vilse som får,

var och en gick sin egen väg,

men all vår skuld lade HERREN på honom.

7Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig

och öppnade inte sin mun.

Lik ett lamm som förs bort till att slaktas,

lik ett får som är tyst inför dem som klipper det,

så öppnade han inte sin mun.

8Genom våld och dom blev han borttagen.

Vem i hans släkte besinnar

att när han rycktes bort från de levandes land,
blev han plågad på grund av mitt folks överträdelse?
9Bland de ogudaktiga fick han sin grav,
men hos en rik var han i sin död,
ty han hade ingen orätt gjort,
och svek fanns inte i hans mun.

10Det var HERRENS vilja att slå honom och låta honom lida.
När du gör hans liv till ett skuldoffer,
får han se avkomlingar och leva länge,
och HERRENS vilja skall ha framgång genom honom.

11Genom den vedermöda hans själ har utstått
får han se och bli tillfreds.

Genom sin kunskap förklarar min rättfärdige tjänare de många
rättfärdiga,
och deras skulder är det han som bär.

12Därför skall jag ge honom de många som hans del,
och de starka skall han få som byte,
eftersom han utgav sitt liv i döden
och blev räknad bland förbrytare,
han som bar de mångas synd
och trädde in i överträdarnas ställe.

- Inte bara Jesaja men också Sakarja beskriver drygt 500år innan Jesus födelse hur dom skulle genomborra Jesus vilket hände när han spikades fast på korset (Sak 12:10).

Det var nödvändigt för Messias att lida för att kunna rädda oss och för det andra gå in i sin härlighet.

- Detta var något som var uppenbart för alla judar att Jesus skulle gå in i sin härlighet.

Det finns flera profetior som uppenbarar detta. Men vad som var nödvändigt först var att han uppstod något som Psalm 16 gör tydligt men även indirekt Jes 53 som vi just läste delar av.

- Jes 9:7 talar om hur Jesus ska regera för alltid. Jag önskar att vi hade mer tid att titta på detta.

Det var just profetiorna i GT och dess uppfyllelse i NT som inte bara fick mig i min tvivel att förlita mig på Jesus utan också här i Lukasevangeliet så var det så för Emmausvandrarna.

- Vad är det då som händer och varför hindrades dom från att se Jesus.

I vers 28 och framåt se läser vi hur dom närmade sig byn ditt dom var på väg och Jesus verkade vilja gå vidare, men dom bad honom att stanna hos dom eftersom det snart skulle bli kväll och dagen skulle gå mot sitt slut.

- Oavsett om det snart var kväll eller inte. Vem skulle inte vilja att han stannat?

Dom har troligen hört den mest fantastiska predikan som någonsin predikats fram till dess. Tänk er att få lyssna på hur Jesus talar om sig själv i Skrifterna. Vem skulle inte vilja fortsätta att lyssna?

- Men dom har ännu inte lagt märke till att det är Jesus. I v. 30 så la han sig till bords med dem, tog brödet, takade Gud och bröt det och gav åt dem.

Och vad händer då i v.31-32 **31 Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. 32 De sade till varandra: "Brann inte våra hjärtan i oss när han talade med oss på vägen, när han öppnade Skrifterna för oss?"**

- Där och då gick det upp för dem att deras medresenär och besökare var den uppståndne Jesus. Varför just nu?

Kanske var det för att dom såg märkena på hans händer efter korsfästelsen. Även då det skulle kunna vara det så är det givna svaret att det var för att Gud i den här stunden valde att uppenbara honom för dom.

- Men varför inte innan? Varför hindrades dom från att se honom tidigare, denna fråga som har förvirrat mig.

Jag tror att svaret är att dom tidigare hindrades från att känna igen Jesus så att deras förståelse av uppståndelsen skulle grunda sig i Skriften och inte bara på deras erfarenhet.

- Att allt var grundat i Skrifterna som vi tidigare läste från 1 Kor 15:3-4 där Paulus skriver: **Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv hade tagit emot, att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, ⁴att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna.**

Detta var också skrivet för dig och mig så att vår tro inte bara ska vara grundad i vår egen eller någon annans upplevelse utan att vi skulle se att Skriften talar om hur det var nödvändigt för Jesus att lida och uppstå.

- Och observera att jag sa inte bara. Vi behöver alla få möta den uppståndne genom han ord, precis som när Emmaus vandrarna brister ut.

Brann inte våra hjärtan i oss när han talade med oss på vägen, när han öppnade Skrifterna för oss?

- Har du fått erfara hur ditt hjärta har satts i brand genom Guds ord? När den HA för dig gör levande Skriften.

När det gäller att predika så även om det är en stor börda och man ständigt känner att man inte räcker till så är detta en sån oerhörd förmån att få förbereda predikningar där mitt hjärta sätts i brand och alla vi som predikars bön är att era hjärtan skulle få sättas i brand när ni hör Guds ord.

- När ägde detta rum att dom såg Jesus? Jo, när han bröt brödet vilket ger oss som läsare anspelningar på både brödundret då Jesus mättade över 5000, men också den sista måltiden med dom tolv.

Även om denna text inte handlar om nattvarden då dessa två lärjungar inte var där och då vin inte nämns så ger denna text oss som läsare också anspelningar på den sista måltiden med lärjungarna då Jesus bröt brödet.

- Det är både genom förkunnelsen av ordet men också i brödsbrytelsen i gemenskapen oss kristna emellan som Jesus uppenbaras.

Vad blev då dessa två lärjungars respons och vad bör bli vår respons till vad som just inträffat?

- Dom hade med tunga steg gått ner från Jerusalem, med en gång så bröt dom upp och återvände tillbaks till Jerusalem, händelsernas centrum.

Och denna resa tror jag gick undan. Överfulla av glädje för att berätta för dom 11 och de andra lärjungarna att Jesus verkligen har uppstått.

- Dom hade lämnat dom i sorg och bedrövelse, men dom möts av glädje i v.34-35:

Herren har verkligen uppstått, och han har visat sig för Simon! Och själva berättade de vad som hade hänt på vägen och hur han hade låtit dem känna igen honom vid brödsbrytelsen.

- Dom gick från att ha varit fulla av sorg och bedrövelse till att bli fulla av hopp och glädje för att nu berätta för andra.

Och det är just detta som bör vara vårt gensvar. Om vi har mött den uppståndne då blir det enda logiska gensvaret att vi också vill berätta om honom för andra så att också deras hjärtan ska sättas i brand.

- Bjud in dina ickekristna vänner att komma och höra Guds ord, berätta för dom om den uppståndne.

Erbjud dig att läsa ett av evangelierna med dom och bjud in dom till brödsbrytelsen, den kristna gemenskapen.

- Missförstå mig inte, nu menar jag inte att ickekristna ska ta nattvarden vilket Bibeln gör tydligt är för kristna. Men vad jag menar är att vi ska bjuda in dem att äta måltider med oss.

Det var detta som Jesus gjorde om och om igen med dom som han nådde ut med evangeliet till. Han åt tillsammans med dom och delade sitt liv med dom.

- Och må vi göra detta så att andra får lära känna honom.

Låt mig avsluta med att tala till dig som just ni går igenom tvivel, sorg eller bedrövelse. Se, på den uppståndne Jesus. Se på det mörker och det lidande som han genomgick för dig.

- Jesus kan fullt ut identifiera sig med dig och precis som han gick efter lärjungarna som var på väg till Emmaus så kommer han efter dig.

När vi inte mår bra så vill vi dra oss undan, men det vi behöver är precis motsatsen. Vi behöver komma nära.

- Vi behöver komma nära Jesus i Bibeln och fyllas med hoppet om hans oerhörda kärlek för oss som han visade genom sin död och uppståndelse.

Läs om honom i hans ord, lyssna till predikan och låt honom sätta ditt hjärta i brand när du möter honom i Skriften.

- Vi behöver också dra oss nära församlingen, Kristi kropp och brödsbrytelsen, att vi får möta Jesus i gemenskapen.

Det är inte meningen att vi som kristna ska gå igenom livets svårigheter på egen hand. Vi behöver varandras hjälp, och uppmuntran att ha den uppståndne i fokus.

Låt oss be.